

Opgeknapte panden in vrolijke kleuren.

Zoetjesaan worden meer panden opgeknapt.

door Pietermaai Smal

De geschiedenis van het gebouw dat nu Miles Jazz Cafe is.

Kunst op de gebouwen.

zondagmorgen wagenwijd open staan.

Mundo Bizarro vind ik het meest opvallende pand in de straat. We zetelen er neer met ons drankje, waarvan het ijs door de zinderende temperatuur bijna onmiddellijk gesmolten is. Nog wat ijs er dan maar bij halen. We komen wat bij en de interesse in het fotograferen keert al snel weer terug. Al zittend kijk ik om me heen. Er is zoveel te zien vanaf mijn zitplek. Het begint te kriebelen. Ik sta op en loop wat rond met de camera en blijf maar klikken.

Mundo Bizarro is een gezellig Cubaans ingericht café in de Nieuwestraat, dat in 2007 de deuren opende. Het is compleet vintage. In tegenstelling tot de andere gebouwen in de buurt, werd Mundo Bizarro niet gerenoveerd, maar compleet nieuw gebouwd en vervolgens oud gemaakt. Een unieke beleving van historische overblijfselen, aangevuld met het comfort uit het heden. Wat uit de omringende panden werd gesloopt, is voor de inrichting van het restaurant en café gebruikt. Overal attributen, die ons herinneren aan die lang vervlogen tijd. Door de sfeervolle inrichting, compleet met een kleurrijke met mozaïekstenen gedecoreerde bar, waan je je

even in het Cubaanse Havana, ook vanwege de prachtige schildering aan de muur, van een sigaren rokende vrouw. Meubels à la grootmoeders tijd, met rood fluweel bekleed, maken deel uit van het interieur en waarin wij nu lekker onderuit gezakt van ons drankje genieten. Tierlantijntjes overal, aan het plafond, aan de muren, in de nissen, noem het maar op, geven het geheel een knusse huiselijke sfeer. Veel engelen die er rondwarren en over ons waken en heiligenbeelden, die op ons neerkijken. Buiten het gebouw gaat de sfeer met tierlantijntjes door. Een echte levende poes voelt

zich er kennelijk ook op haar gemak en loopt er rond. Met zichtbaar genoeggen lijkt ze een restje gemorste koffie op van een van de tafeltjes buiten. Lopend naar achteren kom ik bij het zwembad van het appartementenhotel. De gebouwen zijn vrolijk mintgroen en turquoise en ook de schildering bij het zwembad geeft het geheel een koele tropische sfeer.

Onze fototrip eindigt. We lopen het stukje terug naar de auto, die een paar meter verderop geparkeerd staat. Maar onze ogen vallen alweer op bijzonderheden, die we op onze heenweg waarschijnlijk over het hoofd

hebben gezien. Dus nog even wat foto's maken. En nog meer. Het lijkt wel een vorm van verslaving. Je kan maar niet ophouden.

Pietermaai op zich heeft een ware metamorfose ondergaan. Vond je er een aantal jaren geleden nog vooral vervallen huizen en durfde je er niet te komen, nu staan er overal opgeknapte panden, hotels en restaurants en is de wijk vooral weer levend en bewoond. Er worden steeds meer gebouwen in de omgeving opgeknapt. Het begon met twee ondernemers, die toekomst zagen in Pietermaai. Hun voorbeeld werd al snel gevolgd.

Historisch Pietermaai.

De geschiedenis van de wijk Pietermaai gaat terug tot 1680. Dit was ooit de wijk van de Curaçaose welstand. Na een periode van verval is deze wijk groten-deels in oude glorie hersteld. Veel gebouwen in Pietermaai zijn onderdeel van de Unesco Werelderfgoedlijst.

Vintage spulletjes in het restaurant.